
Bogdán László

P. A KETRECBEN

Visszfények

Csatahajók a mezőn. Lőporfüst. Sisterező gumik.
A ketrec rácsozata az arcon. Hangyák. Mentalevelek.
Döglődő terepjárók. Konfucius írásjeleiből épülő létra.
A holdba igyekeznek rajtuk, mint babindákon Münchhausen.
A nappali holdat is csak ő látja. Tehenek a pisai utcán.
Féloldalt a gyakorlótér. Puskák ugatása. Egymásra hulló,
kilyuggatott céltáblák. Amerikai lobogó Ugolino tornyán.
A dél kísértései. Csempebögren alján poshadt víz. Félálom.
A piros ruhás nőt kergeti megint Velence kivilágítatlan utcáin.
Remegnek a lagúnákon a gondolák. Koldusok. Mandolinzene.
A Szent Márk tér galambjai, ezek az élő rongyok.
Tudja, nem érheti utol soha azt a nőt. Sugárzó fénybe
tűnik a didergő nappali hold. Szétesik Velence.
Részeg őrlő locsolja gumislagból. Összehúzódik. Fél.

(Korunk, 2004/2.)

BOGDÁN LÁSZLÓ 1948-BAN SZÜLETETT SEPSISZENTGYÖRGYÖN. VERSET ÉS PRÓZÁT
EGYARÁNT ÍR. KORTÁRS-DÍJAS.